

Nr 555.

Av herr **Andersson** i Alfredshem m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 297, med förslag till lag om provisorisk förstärkning av tilläggspensioner och invalidunderstöd.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 297 med förslag om provisorisk förstärkning av tilläggspensioner och invalidunderstöd är första paragrafen i nämnda lagförslag av följande lydelse.

»Till den, vilken åtnjuter folkpension, vari ingår tilläggspension, eller invalidunderstöd, skall såsom provisorisk förstärkning av tilläggspensionen eller understödet utgå följande belopp, räknat för budgetår, nämligen till ogift person ävensom till den, vars make fyllt 60 år och ej för egen del åtnjuter tilläggspension eller invalidunderstöd, 100 kronor samt till annan pensions- eller understödstagare 50 kr.

Provisorisk förstärkning utgår icke å tilläggspension, där summan av denna och grundpensionen understiger 12 kronor om året, eller å invalidunderstöd som för år räknat icke uppgår till nämnda belopp.»

Om än stora medborgargrupper förväntat ett mera långt gående reformförslag på hithörande område, så är man likväl övertygad om att de pensionärer, som komma i åtnjutande av detta i och för sig mycket blygsamma belopp, komma att mottaga förslaget med både glädje och tillfredsställelse.

I föreliggande förslag återfinner man dock en nyhet som är värd ett erkännande, om man än inte i alla delar kan godtaga detsamma som varande det bästa som kunnat åstadkommas.

Det är allmänt känt att ensamstående pensionärer ha svårt att kunna klara sig med de små pensionsbelopp som för närvarande utgå och än värre torde det mången gång vara för makar, då endast en av dem åtnjuter pension. Detta förhållande mellan de olika pensionärshushållen har beaktats i propositionen, vari man föreslår en ändring som härutinnan blir till det bättre. Dock kan ifrågasättas om man med denna ändring ernår skälig rättvisa mellan de olika grupperna. Det förekommer rätt ofta att ålderskillnaden mellan makar kan vara både 10 och 15 år. I lagförslaget begränsas ålderskillnaden till 7 år, vilket gör att många familjer inte komma i åtnjutande av det högre beloppet fast det så väl skulle behövas.

Härtill kommer att det finns ett stort antal pensionärer som genom sjukdom blivit invalider och därför tillerkänts folkpension. Många av dem kunna vara helt unga människor med försörjningsplikt för både hustru

och barn. Det borde vara en gärd av rättvisa, att denna grupp av pensionärer ej mer än andra hänvisades till fattigvården, då man genom pensionslagens bestämmelser i övrigt skyddar dem från denna mindre behagliga hjälpform.

Det kan inte vara välbetänkt att genom en snävt uppdragen åldersgräns privilegiera vissa grupper av pensionärer, om än hela förslaget är av provisorisk art, som tillkommit för att fortast möjligt kunna lämna hjälp till de behövande.

För att ytterligare belysa sakfrågan från våra utgångspunkter kan följande exempel vara värt att ange.

Makar i 55-års ålder söka pension för mannen, vilken av läkare förklarats varaktigt oförmögen till arbete enligt pensionslagens bestämmelser. I detta fall är icke tänkbart att hustrun, förutom hemmets skötsel, skall genom inkomstbringande arbete kunna bidra till familjens försörjning, varför pensionsnämnden på platsen finner det skäligt att tillerkänna mannen full pension. Denna familj kan inte enligt förslaget erhålla det högre provisoriska tillägget. Men därest hustrun varit 5 år äldre än mannen, hade de kommit i åtnjutande av detta belopp.

Vi förstå att det kan vara svårt att utforma en lagtext som alla bli tillfredsställda med. Men när lagen blir av provisorisk art, som endast skall gälla något år, torde åldersgränsen i lagförslaget kunna slopas, vilket vi tro är både välbetänkt och motiverat.

Med hänvisning till vad som ovan anförts, hemställa vi, att riksdagen vid behandling av proposition nr 297 måtte besluta,

att första paragrafen i förslag till lag om provisorisk förstärkning av tilläggspensioner och invalidunderstöd får följande lydelse:

Till den, — — — — —
 — — — — —, nämligen
 till ogift person ävensom till den, vars make ej för egen del åtnjuter tilläggspension eller invalidunderstöd 100 kronor
 samt till annan pensions- eller understödstagare 50 » .
 Provisorisk förstärkning — — — — —

Stockholm den 6 november 1944.

K. J. Andersson,
 Alfredshem.

Sigfrid Jonsson.

John Lundberg.

Ernst Berg.

Erik W. Norén.